

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

27 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia, Bolgar Natalia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 22 septembrie 2020, în cauza penală privind-o pe

CAICÎ Valentina, născută la XXXXX,
locuitoare a XXXXX, domiciliată în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.06.2017 – 26.02.2020;

Instanța de apel: 17.03.2020 – 22.09.2020;

Instanța de recurs: 23.12.2020 – 27.01.2021.

c o n s t a ț ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, din 26 februarie 2020, Caicî Valentina a fost achitată de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, întrucât ea nu a comis fapta.

A fost respinsă ca neîntemeiată cerința procurorului referitor la punerea pe seama lui Caicî Valentina a cheltuielilor de judecată în sumă de 1000 lei, pentru efectuarea acțiunilor procedurale pe cauza penală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Caicî Valentina a fost pusă sub învinuire pentru faptul că în anul 2015, ocupând în baza Deciziei nr. 17 din 18 iunie 2001 funcția de secretar al Consiliului sătesc Chiriet-Lunga, r-nul Ceadâr-Lunga, fiind conform art. 123 Cod penal o persoană publică, investită cu drepturi și obligații, a comis falsul în acte publice, și anume în perioada de pe 25 martie 2015 până pe 03 aprilie 2015, știind, că formularul, și anume: ”Certificatul privind lipsa sau existența datoriilor în bugetul primăriei pe impozite și taxe, administrate de Serviciul pentru colectarea impozitelor și taxelor locale din cadrul Primăriei” este document de strictă evidență, care se utilizează în modul stabilit, adică știind, că acționează contrar împuternicirilor sale, tăinuindu-și incompetența, urmărind un alt scop personal, în vederea tăinuirii acțiunilor sale ilicite,

folosindu-și intenționat situația de serviciu, de asemenea acționând cu intenția de a induce în eroare pe colaboratorii Serviciului Fiscal de Stat Comrat, fiind responsabilă pentru păstrarea și folosirea ștampilei cu Stema de Stat a primăriei s. Chiriet-Lunga conform Deciziei Consiliului sătesc nr. 8/1 din 26.09.2011, concomitent acționând în interesele lui Știroi Ilia, care era administratorul Gospodăriei Agricole ”Știroi”, tăinuind faptul, că GA ”Știroi” în realitate are datorie față de bugetul local, în lipsa împuternicirilor pentru eliberarea contribuabililor, a certificatelor privind lipsa sau existența datoriei față de buget pe impozite administrative, știind, că asemenea împuterniciri conform fișei de post intră în obligațiile specialistului pentru colectarea impozitelor primăriei s. Chiriet-Lunga Chiurcci Maria, și se eliberează doar în baza unei cereri în scris a contribuabilului, în vederea folosirii documentelor oficiale false, ce oferă drepturi sau eliberează de obligații, organizații indiferent de tipul de proprietate și forma organizațională și juridică, a falsificat documentul cu denumirea ”Certificat privind lipsa sau existența datoriilor în bugetul primăriei pe impozite și taxe, administrate de Serviciul pentru colectarea impozitelor și taxelor locale din cadrul primăriei”, atribuind acestui document o importanță ca fiind oficial, în care a introdus date false, și anume în conținutul acestuia a indicat, că ”GA Știroi” nu are datorii pe impozite și taxe, administrate de serviciu”, iar conform concluziilor Rapoartelor de expertiză nr. 34/12/3/1-11-451 din 24.10.2016 și nr. 34/12/3/1-11-313, 314 din 28 iulie 2016 s-a constatat, că înscrieri manuale în certificat nr. 461 din 01.04.2015, și anume numărul și data, precum și semnături în rubrica ”Primar” din numele Nicolaev Ivan și în rubrica ”Colector de impozite” de la Chiurcci Maria nu au fost făcute de către ultimii, ci au fost făcute de alte persoane, ceea ce denotă faptul, că au fost introduse prin efectuarea unor semnături false ale persoanelor oficiale din cadrul primăriei s. Chiriet-Lunga, r-nul Ceadâr-Lunga, iar la sfârșit acest certificat nr. 461 din 01.04.2015 cu date false a fost aplicat cu ștampila primăriei, care s-a aflat la păstrare la Caicî Valentina, și care nu a fost înregistrat în registrul, formând opinia la Știroi Ilia despre hotărârea adoptată de ea în mod legal și pe care l-a transmis în posesie ultimului cu scopul folosirii în interese personale, ceea ce prin urmare a permis să fie folosit la SFS Comrat în scopul primirii certificatului SFS Comrat privind lipsa sau existența restanțelor față de buget la întreprinderea GA ”Știroi”.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de achitare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Caicî Valentina să fie recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, însă reieșind din faptul, că termenul de prescripție pentru tragere la răspunderea penală a expirat, conform art. 60 Cod penal să fie încetată procedura de judecată pe cauză. De asemenea, solicită încasarea cheltuielilor de judecată pentru raportul de expertiză nr. 34/12/3/1-S-493 din 28 iulie 2016 în sumă de 820 lei și raportul de expertiză nr. 34/12/3/1-S-722 din 24 octombrie 2016 în sumă de 180 lei.

În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că, sentința este ilegală, neîntemeiată și pasibilă casării, întrucât vinovăția lui Caicî Valentina în comiterea infracțiunii ce i s-a incriminat și-a găsit confirmare în cercetarea judecătorească și a fost dovedită prin materialele cauzei penale, declarațiile martorilor audiați atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată, iar nerecunoașterea vinovăției este o metodă de apărare și declarațiile date de ea urmează să fie apreciate critic.

Apelantul a considerat că atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul dezbaterilor judiciare, instanța de judecată la emiterea sentinței nu a luat în considerație faptul, că în cadrul depunerii declarațiilor de către martorul Știroi Ilia Caicî Valentina nu a obiectat în nici un mod, că el a indicat-o direct pe ea precum, că anume dânsa la propria inițiativă a propus de a se duce la Primăria s. Chiriet-Lunga, unde va elibera certificatul necesar. Ultima, în baza Deciziei Consiliului Local nr. 8/1 din 26.09.2011, avea acces la ștampila cu Stema de Stat, la fel lucra la calculator. Ea personal a eliberat certificatul necesar privind lipsa datoriilor față de bugetul local, pe care au fost puse semnături și ștampila.

S-a menționat că la emiterea sentinței de achitare la baza acestei hotărâri, instanța de judecată și-a făcut concluzii privind lipsa în acțiunile ultimei a elementelor componente infracțiunii în baza prevederii Legii RM nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 și dispoziției Hotărârii Comisiei Naționale de Heraldică cu privire la aprobarea Regulamentului-tip privind folosirea drapelului, steagului, imnului și ștampilei cu Stema de Stat a unității administrativ-teritoriale nr. 280-IV.01 din 25 iunie 2014, ceea ce în cazul dat este inadecvat, deoarece Decizia Consiliului local nr. 8/1 din 26.09.2011 nu a fost anulată, și indică faptul, că aprecierea probelor a fost dată în mod subiectiv, în beneficiul lui Caicî Valentina, și în așa mod pentru a justifica acțiunile ei.

De asemenea s-a constatat că Caicî Valentina nu avea dreptul să elibereze careva documente privind lipsa sau existența datoriilor în bugetul primăriei pe impozite și taxe, aceasta intră în obligațiile collectorului de impozite, ceea ce înseamnă, că ea din interese personale a tănuțit acest fapt de la Primarul și colaboratorii Primăriei s. Chiriet- Lunga, adică cel al întocmirii și aplicării de către ea a ștampilei pe Certificatul privind lipsa sau existența datoriilor în bugetul primăriei pe impozite și taxe, că a prezentat lui Știroi Ilia pentru a fi folosit în interese personale.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 22 septembrie 2020, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, este de acord cu concluzia primei instanțe precum că vinovăția lui Caicî Valentina în comiterea infracțiunii nu a fost confirmată și, prin urmare, instanța de fond legal a ajuns la concluzia cu privire la achitarea ei în baza art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, având în vedere faptul că nu a săvârșit infracțiunea care i-a fost incriminată.

Apreciind probele administrate din prezenta cauză din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, instanța de apel a conchis că aceasta nu certifică vinovăția lui Caicî Valentina în infracțiunea ce i s-a încredințat.

Instanța de apel a constatat că, procurorul, în motivarea acuzației a pus baza pe declarațiile lui Știroi Ilia, care a arătat către Caicî Valentina ca persoana care a pregătit documentul falsificat, precum și faptul că sigiliul Primăriei, a cărui amprență a fost aplicată pe documentul falsificat, ar fi trebuit să fie păstrat la ultima conform deciziei Consiliului local. Analiza efectuată de instanță a permis unui observator extern să ajungă la concluzia că probele indicate nu sunt nici veridice, nici suficiente pentru emiterea unei sentințe de condamnare.

Nu este clar instanței de judecată cum acuzatul a ajuns la concluzia, așa cum este indicat în rechizitoriu, că Caicî Valentina a putut să formeze lui Știroi Ilia opinia privind legalitatea deciziei primite de către ea, în același timp, acționând în interesele lui Știroi Ilia, urmărind interesul său personal și ascunzând acțiunile sale ilegale. Din probele prezentate de procuror reiese că persoana condamnată în folosirea unui document fals și care a eliberat acest document este Caicî Valentina și acest lucru a fost suficient pentru ca Știroi Ilia să nu fie tras la răspundere, ci să-l atragă pe secretarul Consiliului local, deoarece sigiliul Primăriei prin decizia Consiliului local, urma să fie păstrat la ea.

Din concluziile rapoartelor de expertize reiese că numărul și data, precum și semnăturile din rubrica „Primar” în numele lui Nicolaev Ivan și din rubrica „Colector de impozite” în numele Chiurcci Mariei nu au fost efectuate de către Caicî Valentina.

Instanța de apel a constatat că, pentru a stabili dacă Caicî Valentina este vinovată de infracțiunea ce i s-a încredințat, este necesar de stabilit dacă a fost dovedit de către partea acuzării faptul că anume de către Caicî Valentina au fost înscrise date vădit false în certificatul nr. 461 din 01 aprilie 2015 și/sau a fost aplicată de către ea amprența sigiliului Primăriei s. Chiriet-Lunga.

S-a atras atenția la faptul că păstrarea preferențială a sigiliului nu este suficient pentru a recunoaște vinovăția, deoarece sigiliul Primăriei a fost folosit și de o altă persoană.

S-a constatat că formularul certificatului nr. 461 din 01.04.2015 „Cu privire la lipsa sau existența datoriilor față de bugetul Primăriei cu privire la impozite și taxe administrate de Serviciu pentru colectarea impozitelor și taxelor locale în cadrul Primăriei” nu corespundea tuturor rechizițiilor aceluși formular de certificat, care a fost emis de Primăria s. Chiriet-Lunga.

După cum reiese din materialele dosarului, Știroi Ilia la 02 februarie 2015 s-a adresat cu cererea la Primăria s. Chiriet-Lunga cu privire la eliberarea certificatului privind lipsa datoriilor la GȚ „ȘTIROI” față de bugetul local al s. Chiriet-Lunga. (vol. 1 f.d. 25) La 06 februarie 2015 de către Primăria s. Chiriet-Lunga i-a fost dat răspunsul GȚ „ȘTIROI” că are datorie de arendare a terenurilor sub clădiri și edificii care sunt

proprietatea GȚ „ȘTIROI”, în legătură cu ce, i-a fost refuzată cerința în emiterea certificatului privind lipsa datoriilor până la stingerea integrală a datoriei (vol. 1, f.d. 25 verso).

Această circumstanță este confirmată și prin declarațiile lui Caicî Valentina, care, fiind audiată în instanța de apel, a explicat că în luna februarie, Știroi Ilia s-a adresat o singură dată pentru primirea unui astfel de certificat și i s-a dat răspuns că are datorie, în legătură cu ce este imposibilă eliberarea acestui certificat. Totodată, instanța de apel a tras atenția asupra faptului că răspunsul Primăriei s. Chiriet-Lunga cu numărul de ieșire 18 din 06 februarie 2015 privind refuzul în eliberare a certificatului GȚ „ȘTIROI” privind lipsa datoriilor față de bugetul local al s. Chiriet-Lunga a fost eliberat sub semnătura lui Caicî Valentina.

Despre faptul că, lui Știroi Ilia i-a fost refuzat în eliberarea certificatului privind lipsa sau existența datoriei față de bugetul local al s. Chiriet-Lunga, a fost confirmat prin declarațiile atât în prima instanță, cât și în instanța de apel ale martorii Burguji Dmitri și Chiurcei Maria.

Știroi Ilia știind despre acest răspuns, a folosit certificatul nr. 461 din 01.04.2015 pe care îl deținea, care conținea date false cu privire la lipsa datoriilor la GȚ „ȘTIROI”, administratorul căruia era el, după ce l-a depus la DAF UTA Găgăuzia în scopurile obținerii unui alt certificat.

De asemenea, instanța a atras atenția la faptul, că Știroi Ilia în ședința de judecată, în timpul audierii lui atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, a declarat că numărul și data eliberării pe certificatul pe care l-a depus la Inspectoratul Fiscal Comrat au fost înscrise de către el, și nu de către o altă persoană, ce se infirmă prin expertizele efectuate. Veridicitatea declarațiilor lui Știroi Ilia au fost puse la îndoială și de faptul că acesta neagă încercarea sa de a prelua certificatul fals de la angajații Inspecției Fiscale de Stat.

Astfel, instanța de apel a fost de acord cu concluzia instanței de fond privind faptul că în temeiul învinuirii înaintate față de Caicî Valentina sunt puse declarațiile martorului Știroi Ilia, ca administratorul GȚ „ȘTIROI”, care are un interes clar în învinuirea unei alte persoane, pentru a evita răspunderea penală și să nu demaște persoanele vinovate care au participat la întocmirea documentului falsificat.

Instanța de apel a fost de acord cu concluzia primei instanțe, privind faptul că de către partea acuzării nu a fost dovedit faptul că Caicî Valentina a avut vreun interes personal și a acționat în interesele lui Știroi Ilia în eliberarea certificatului, tăinuind faptul că GȚ "ȘTIROI" are de fapt o datorie față de bugetul local. Această circumstanță a fost combătută, la rândul său, prin materialele cauzei, declarațiile martorilor și ale Caicî Valentina.

În contextul celor expuse, instanța de apel a menționat că probele cercetate în ședința de judecată nu au confirmat vinovăția lui Caicî Valentina în săvârșirea infracțiunii și, prin urmare, lipsesc temeiuri în adoptarea sentinței de condamnare.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, emiterea unei noi decizii, prin care să fie recunoscută Caică Valentina de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, dar reieșind din faptul că, temeiul prescripției tragerii la răspundere penală a expirat, atunci conform art. 60 Cod penal de a înceta procesul penal în cauză. La fel, de a încasa din contul lui Caică Valentina cheltuieli de judecată în sumă de 1000 lei.

În motivare recurenta a indicat că, conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totuși deși au fost interogați martorii, au fost verificate materialele cauzei penale, instanța de apel a apreciat dovezile unilateral, recunoscând dovezile prezentate de partea acuzării, neveridice și neconcludente.

Recurenta a menționat că au fost audiați martorii Știroi Ilia și Nicolaev Ivan în vol. II este prezentă copia deciziei Consiliului sătesc s. Cgriet-Lunga nr. 8/11 din 26.09.2011 și copia procesului-verbal al ședinței extraordinare a Consiliului sătesc s. Cgriet-Lunga nr. 8 din 26.09.2011, conform cărora ștampila Primăriei a fost ridicată de la Primarul Nicolaev Ivan, fapt confirmat de martorul Burgudji Dmitri în cadrul audierii lui. Deciziile susmenționate privind ridicarea ștampilei nu sunt anulate până în prezent.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat se constată că, procurorul critică decizia sub aspectul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, însă, Colegiul, analizând decizia

atacată, conchide că nici un temei prevăzut de norma menționată, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Recurenta prin recurs a folosit calea de atac pentru a contesta decizia instanței de apel, însă nu a motivat și argumentat temeiul apelării la această cale, invocând doar articolul dat și lăsând la discreția instanței de recurs să aleagă unul sau mai multe din cele 5 temeiuri prevăzute de pct. 6) alin (1) art. 427 Cod de procedură penală. În general, cerința textuală a cazului de casare prevăzut de pct. 6) presupune că, la etapa judecării cauzei de către instanța de apel s-au încălcat prevederile legii procesual-penale, și nici un indiciu nu poate sugera recurentului precum că, chestiunea de apreciere a probatoriului ar putea constitui în sine o eroare de drept care să se subscrie măcar unuia din cele 5 subpuncte ale pct. 6) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Pe aceeași linie de considerente, Colegiul ține să evidențieze că, invocarea formală a unor temeiuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, ci doar se face trimitere la conținutul probelor și la aprecierea acestora, nu va face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente de drept, care cu desăvârșire lipsesc aici, și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

În esență, procurorul consideră că rezultând din probatoriul administrat și cercetat de instanțele de fond vinovăția lui Caicî Valentina de comiterea infracțiunii de falsificare a actelor este dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil, pe când instanțele, făcând abstracție de circumstanțele obiectiv stabilite în cadrul urmăririi penale, eronat au conchis că învinuirea imputabilă ultimei nu este clară, neconstatând existența faptei infracțiunii. Totodată, partea acuzării susține că instanțele de fond nejustificat au apreciat critic declarațiile martorilor Știroi Ilia, Nicolaev Ivan și Burgudji Dmitri.

Instanța de recurs menționează că, instanța de apel a respectat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar soluția acesteia se întemeiază pe o bună motivare, corect a menținut sentința instanței de fond și a conchis că, într-adevăr fapta încriminată lui Caicî Valentina nu a fost constatată.

Colegiul penal susține poziția instanței de apel, precum că nici una dintre probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și apel

nu confirmă elementele infracțiunii ce ar demonstra vina ei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal.

Analizând probele acuzații precum și materialele cauzei, cercetate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, ulterior expuse în decizia instanței de apel, Colegiul penal constată că instanța de apel corect a menținut sentința instanței de fond și a concluzionat că totalitatea acestor probe demonstrează nevinovăția lui Caicî Valentina în comiterea infracțiunii incriminate.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, apelând din nou la aprecierea probelor acumulate la cauza dată. Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motivări clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile ultimei nu sunt întrunite elementele infracțiunii, și că recursul de pe rol este vădit neîntemeiat. De asemenea, recurenta nu concretizează anumite fapte ce ar demonstra vinovăția lui Caicî Valentina, iar simpla enumerare a probelor din dosar nu aduce credibilitate în acuzarea față de ultima.

De menționat că obiectul care stă la baza învinuirii conform rechizitoriului, Certificatul privind lipsa sau existența restanțelor față de bugetul primăriei pe impozitele și taxele administrare nr. 461 din 01.04.2015 este anexat sub formă de copie. Partea acuzații care are obligația de a pregăti materialele cauzei nu a prezentat certificatul original și tot procesul de judecată s-a făcut pe baza unei copii (vol-I, f.d. 46).

De altfel, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită apărătorul.

Referitor la criticele procurorului precum că instanțele de fond nu au apreciat la justa valoare probatoriul administrat, Colegiul Penal reiterează că chestiunea de apreciere a probelor nu se regăsește printre temeiurile de declarare a recursului, la această etapă a procedurilor instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză. Mai mult, că în cauza deferită judecării nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanțele de fond în vederea achitării lui Caicî Valentina și conținutul real al probelor, sau ignorarea unor aspecte evidente ce ar fi avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În atare circumstanțe, nu pot fi considerate admisibile argumentele procurorului privitor la faptul că din probele cercetate de instanțe se dovedește indubitabil vinovăția lui Caicî Valentina, odată ce acestea nu susțin învinuirea incriminată ultimului prin rechizitoriu.

Or, atunci când unei persoane i se reproșează săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente care dovedesc, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă de Caicî Valentina.

Motivele invocate în recurs sunt neîntemeiate și constituie o interpretare subiectivă a recurenței, iar instanța de apel corect s-a expus asupra fiecărui argument din apelul declarat de procuror, motivare pe care instanța de recurs o acceptă și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, urmează de menționat și faptul că recurenta solicită în recurs casarea deciziei instanței de apel prin care a fost menținută sentința de achitare cu emiterea unei noi decizii, prin care să fie recunoscută Caicî Valentina vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, dar reieșind din faptul că, temeiul prescripției tragerii la răspundere penală a expirat, atunci conform art. 60 Cod penal de a înceta procesul penal în cauză. La fel, de a încasa din contul lui Caicî Valentina cheltuieli de judecată în sumă de 1000 lei. Astfel, autoarea recursului a înaintat o cerință ilegală, contrară prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, conform cărora instanța de recurs poate rejudeca cauza și pronunța o nouă hotărâre doar dacă nu se agravează situația persoanei în privința căreia este declarat recursul, pe când recurenta solicită agravarea situației persoanei achitate.

În concluzie, Colegiul constată, că în prezenta cauză nu se întrevăd erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și ca urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată, instanța de apel dând o apreciere corectă probelor administrate, examinându-le multilateral, iar motivarea soluției fiind bazată respectiv pe ele.

În acest context, Colegiul penal conchide, că argumentele invocate de către acuzatorul de stat în recurs sunt neîntemeiate, fapt ce impune incontestabil respingerea recursului ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat cu menținerea hotărârii contestate.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia, Bolgar Natalia, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 22 septembrie 2020, în cauza penală privind-o pe CAICÎ Valentina, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 februarie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion